

Székely Zoltán

Kedves Kisbogyó!

Levelek
születendő
gyermekünknek

 Publio
KIADÓ

Kedves Kisbgyó!

Székely Zoltán

2014

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

Kedves Olvasó!

Ez az egész egyszerű terápiának indult. Amikor megtudtuk, hogy végre jön a picur, a boldogság és a zavarodottság furcsa keverékét éreztem. Nagyon régóta szerettem volna gyereket, de vagy én nem tartottam jónak az időpontot, vagy az épp aktuális párom nem tartott elég jónak engem. Orsival aztán minden a helyére került és amilyen természetes módon költöztünk össze pár hónap után, annyira természetes volt, hogy pár év múlva itt az ideje gyerekeknek is.

Nem volt egyszerű, míg eljutottunk ideig. Szinte az első próbálkozásunkkor megfogant egy gyermek, de sajnos ugyanilyen gyorsan el is veszítettük őt. Karácsony napján vittem be Orsit a kórházba, mert rosszul volt és ott is fogták. Újra ketten mentünk haza... Nagyon nehezen tettük túl magunkat a veszteségen, de aztán hónapok múlva megegyeztünk, hogy csak időt kért a baba és jönni akar újra, ezért mi sem adhatjuk fel.

Sokáig próbálkoztunk, mire eldöntöttük, hogy segítséget kell kérni. Mivel semmilyen egészségügyi problémát nem találtak, ami oka lenne a késedelemnek, tovább kellett lépnünk és először egy természetes módszerre esett a választásunk, ami nem drasztikusan szól bele egyikünk szervezetének működésébe se. Nem bántuk meg. A Creighton Módszer és Tamás Eszter segítségével minden várakozásunkat felülmúlta és nagyon rövid időn belül meghozta az eredményt; Orsi kismama lett.

Minden öröömöm és félelmem egyszerre tört rám, éreztem, hogy tennem kell valamit, hogy feldolgozzam mindezt. Logikus volt, hogy kiírom magamból, hiszen nálam ez a módszer már sokszor bevált. Mivel az ember írás közben, általában egy izgalmas, őszinte, szinte transzzerű állapotban kerül, így majd én is pontosabban megismerem önmagam, hogy miről mit érzek valójában és Orsi is megtud rólam, rólunk olyan dolgokat, amit szóban ritkán beszél meg egy férfi a párjával.

Már csak el kellett döntenem, hogy milyen formátumban írjak. Egy egyszerű napló nem tűnt elég érdekes megoldásnak ahhoz, hogy végig készítenem a rendszeres írásra, így egy kis csavarral leendő gyermekünknek írtam leveleket, hogy tudja mire számíton, mire megszületik.

Az első pár levél után megmutattuk a rokonoknak, hogy ők is tudják mikor hogy állunk épp, így majd nem kell külön-külön mindenkinek elmesélni a napi történeteket. Gyorsan regisztráltam egy blogot, így ezután ott követhette mindenki, hogy mi történik velünk. Ez kicsit jobban sikerült, mint gondoltuk. A rokonok és barátok örömmel mutatták meg a barátainknak a leveleket és nagyon gyorsan szert tettünk egy fix rajongói körre, amely mire a kislányunk megszületett több száz állandó olvasóra duzzadt. Egyszer még az index is közölt egy kisbigyós oldalt a blogajánlók között, ami után már külföldről, egészen elképesztő távolságokról is követték Kisbigyó leveleit.

Számomra az írás sokkal jobban bevált, mint bármilyen pszichológus. Része lett az életünknek, hogy leírom mi történik velünk és lelkileg egyre felkészültebben vártam - mint addigra kiderült - kislányunk születését. Ajánlom mindenkinek ezt a módszert. Kerekesebb lesz minden és nem utolsó sorban a rokonoknak se kell az unalomig ismételni az előző hét élményeit.

Fogadd tehát olyan tiszta szívvel kedves Olvasó ezeket a leveleket, ahogy én írtam őket és éld át te is, amit én éltem át a kilenc hónap alatt. Ha nincs még gyermeked, akkor azért, hogy megtudd merre tartasz, ha belevágsz, ha pedig már van, akkor azért, hogy visszarepítsen abba az időbe, amikor ti is az elsőt vártátok.

Székely Zoltán, **Apa**.

Két és fél centi

Ekkora vagy most. De ne ijedj meg, ha majd felnősz, találkozol párszor azzal a mondással, hogy **nem a méret a lényeg**, csak hogy játékos legyen. Ez már most maximálisan igaz rád.

Még olyan kicsi vagy, hogy **tetőtől-talpig elférnél a fülem mögött** - és kiváló bűvésztükköket tudnék amivel kihasználhatnánk a jelenlegi méreteidet -, de már most naponta megdolgoztatod anyukádat. Ha majd nagyobb leszel, elmagyarázom a "színeset ásit" jelentését is.

Ma anyukád látott téged a radaron. Az okosok ultrahangnak mondják, de annak semmi értelme. Azt mondta, olyan vagy, mint **egy édes maci, macifülek nélkül**. Sajnos én nem voltam ott, de el tudom képzelni. A szíved is dobog, ami nagyon fontos. Csak így tovább. Pár hónap és jöhetsz ki. De még ne siess. Egyrészt jó neked ott, néha nagyon szívesen cserélnék veled. Másrészt a lakás enyhén szólva nem bababiztos. Főleg az én munkasarkom, ott most pillanatok alatt találnál halálos veszedelmeket és/vagy pormacsckákat. Kis kreativitással leránthatnád az összes fontos és drága izét az asztalomról, amitől **apukád** (aki persze én vagyok, ha ez nem lett volna evidens) **lábon hordana ki több infarktust**.

Erről jut eszembe. Íme az első és nagyon nagyon fontos szabály, amit jobb ha azonnal tisztázunk. **Nem játszunk apa játékaival!** Se most, se 40 év múlva, amikor te leszel annyi mint én, én meg 80. Tehát, attól, hogy én majd a kanapén fekszem és holotévézek, te nem mehetsz egy kört a motoros székekkel! Hiszen akkor mivel járnék az Almabor inhalátorba a többi öreggel beszélgetni?!

További szép növekedést,

Apád

2013. 06. 28.

Nem-e?

Dávid unokatestvéred, 17 éves. Most készül a jogsijára, így a négykerekű járgányok bűvöletében él. Ezt az alábbi babakocsi ajánlata is fényesen bizonyítja:

Szerinte csak fiú lehetsz, ugyanis arra készül, hogy ő tanítson téged a focira és a csajozásra. Megjegyzem, hogy a focizás akkor is lehet a kedvenced, ha lány leszel, hiszen **nagyon is nőies anyukád** se ijed meg, ha „fiús” dolgokat kell csinálnia. **Kiválóan vezet, soha nem ijesztették meg a épp megoldandó műszaki problémák.**

Anyudnak és nagymamádnak mindegy, csak egészségesnek szüless. Nekik van igazuk. Legyen két lábad, két kezed, egy fejed, sok eszed és nagy lelked. **Mire jössz, mi már tudni fogjuk**, hogy fiú leszel, vagy lány, de csak hogy felkészülj; a nemedtől függetlenül, azonnal lesz kötött nyulad, vonatvasutad és távirányítós autód is. Nem gond, néha majd te is játszatsz velük, ha felnősz.

A korrektség érdekében nem mondhatom el, hogy én fiúnak vagy lánynak várlak, de hidd el, **ugyanúgy foglak szeretni akkor is, ha fiú leszel.**